

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Ügyszám: Vj-142/2005/29.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa az **Invitel Távközlési Szolgáltató Zrt.** (Budaörs) eljárás alá vont vállalkozás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t

A Versenytanács az eljárást megszünteti.

A határozat felülvizsgálatát, annak kézbesítésétől számított harminc napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel kérheti az Invitel Távközlési Szolgáltató Zrt.

I n d o k o l á s

I.

Az eljárás megindítása

- 1) a Gazdasági Versenyhivatal 2005. augusztus 30-án versenyfelügyeleti eljárást indított az Invitel Távközlési Szolgáltató Zrt. (a továbbiakban: Invitel) ellen, mert valószínűsíthető volt, hogy a 2005. áprilisától értékesített „008” elnevezésű díjcsomagjának feltételeivel arra ösztönözte ügyfeleit, hogy közvetítő-választás révén ne vegyék igénybe versenytársai szolgáltatását, miáltal megsérthette
  - a) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 21. §-ának; illetve
  - b) az EK-Szerződés (a továbbiakban: EKSz) 82. cikkének rendelkezéseit.

- 2) A Gazdasági Versenyhivatal 2006. augusztus 1-jén az eljárást kiterjesztette az Invitel által 2006. január 1-jén bevezetett „Komfort” díjcsomagra is.
- 3) A vizsgáló az ügyintézési határidőt a Tpv. 63. § (6) bekezdése alapján két alkalommal, egyenként száznyolcvan nappal meghosszabbította.

II.

A tényállás

- 4) Az Invitel Magyarország második legnagyobb helyhez kötött telefonszolgáltatója. Előfizetőinek száma 320.000, az összes magyarországi előfizető mintegy 10 százaléka.
- 5) Az Invitel 2005. áprilisában vezette be már meglévő előfizetői számára a „008” elnevezésű díjcsomagját, elsősorban az „Alaphang” díjcsomagjának előfizetői számára. A díjcsomag (melyre éves határozott idejű szerződéseket kötött az Invitel az előfizetőkkel) havi díja 4.700 forint volt. A bevezető akció keretében azonban az első hat hónapban az előfizetési díj 3.200 forint volt, és amennyiben az előfizető a hat hónap alatt hívásai bonyolítására nem vett igénybe közvetítő-választás útján más szolgáltatót, akkor a 3.200 forintos havi díj a következő hat hónapra is megillette.
- 6) 2006. júniusával az Invitel a „008” csomag értékesítését megszüntette oly módon, hogy azt, az arra korábban előfizetőknek továbbra is biztosítja, azonban a szerződéses feltételek közül törölte a közvetítő-választással kapcsolatos korlátozást.
- 7) A 2006. január 1-jével bevezetett „Komfort” díjcsomagban az Invitel a szerződés első három hónapjában fizettet alacsonyabb havi díjat, és azt követően „ellenőrzi”, hogy az előfizető élt-e közvetítő-választással. A díjcsomag értékesítését az Invitel a 6) pont szerinti időpontban és feltételekkel szintén megszüntette.
- 8) Az Invitel szolgáltatási területén a Magyar Telekom 2002. márciusától, a Tele2 pedig 2005. júliusától van jelen közvetítő-választási szolgáltatással. 2005. áprilisa és decembere között folyamatosan nőtt a „008” díjcsomagra előfizetők száma,

túlnyomórészen az „Alaphang” díjsomag terhére. A „008” díjsomag esetében jelentősen elmaradt a közvetítő-választást használó előfizetők aránya a többi díjsomaghoz képest (melyek esetében nem járt kedvezmény a közvetítő választástól való tartózkodás esetén). Az erre vonatkozó adatokat a Táblázat foglalja össze.

Táblázat

Az „Alaphang” és a „008” csomag előfizetőszáma, és a közvetítő-választást használók aránya

Időszak	Alaphang-csomag		„008” csomag		Közvetítő választást használók aránya az összes Invitel előfizetőből (%)
	Előfizető szám (fő)	Közvetítő választást használók aránya (%)	Előfizető szám (fő)	Közvetítő választást használók aránya (%)	
2005. márc.	ÜZLETI TITOK!				
2005. ápr.					
2005. máj.					
2005. jún.					
2005. júl.					
2005. aug.					
2005. szept.					
2005. okt.					
2005. nov.					
2005. dec.					

9) Az Invitel szolgáltatási területén több kábeltelevíziós vállalkozás (UPC, T-Kábel, FiberNet, stb.) is nyújt hálózatán helyhez kötött telefonszolgáltatást az Invitel szolgáltatásától nem eltérő minőségben és nem magasabb költség mellett. Az Invitel szolgáltatási területén a rendelkezésre álló adatok szerint

- 2005. júliusában 112 ezer;
- 2005. szeptemberében 170 ezer;
- 2006. tavaszán már 197 ezer

kábeltelefon szolgáltatás igénybevételére alkalmas végpont volt, melyek esetében azonban közvetítő-választásra nincs lehetőség.

10) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 111. § (1) bekezdése szerint a helyhez kötött telefonszolgáltatást nyújtó jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozás (az NHH 2005. február 15-én kelt határozata szerint az Invitel annak minősül) köteles előfizetője számára lehetővé tenni a közvetítő-választást. A (9) bekezdés pedig azt is rögzíti, hogy a szerződésben nem zárható ki és nem korlátozható a közvetítő-választás.

III.

A vizsgálói indítvány

- 11) A vizsgáló a Tptv. 71. § (2) bekezdés c) pontja alapján indítványozta, hogy a Versenytanács:
- a) az EKSz 82. cikkébe ütközés, valamint a „Komfort” díjcsomag vonatkozásában az eljárást szüntesse meg;
  - b) állapítsa meg, hogy az Invitel 2005. áprilisa és szeptembere között a „008” díjcsomag tekintetében
    - ba) a közvetítő-választás szolgáltatást nyújtó versenytársai számára hátrányos feltételeket alakított ki; továbbá
    - bb) a közvetítő-választás ellen ösztönözve hátrányt okozott előfizetőinek is (az előfizető ugyanis a vizsgáló szerint akkor járna a legjobban, ha az Invitel „Alapcsomag”-ját veszi igénybe és valamennyi hívásához a Tele2-öt használja).
- 12) Az előzőek szerinti indítványánál a vizsgáló abból indult ki, hogy 2005. szeptemberét követően az Invitel gazdasági erőfölényes helyzete nem állapítható meg, mert az általa nyújtott szolgáltatás ésszerű helyettesítő árújának minősülő kábeltelefon szolgáltatás igénybevétele az Invitel előfizetőinek több, mint fele képessé vált.

IV.

Jogi értékelés

Az eljárás megindításának indokoltsága

- 13) A közvetítő-választás kizárását (korlátozását) az Eht. 111. § (9) bekezdése tiltja, mely rendelkezés betartásának vizsgálata az NHH hatáskörébe tartozik.
- 14) Az Invitel a vizsgálat tárgyát képező díjcsomagjaiban nem „direkt” módon zárta ki (korlátozta) a közvetítő-választást, hanem szerződési feltételekkel („indirekt” módon) ösztönözte előfizetőit a közvetítő-választástól való tartózkodásra. A vizsgálat

megindításának időpontjában nem volt kialakult joggyakorlat arra nézve, hogy az Eht. 111. § (9) bekezdése kiterjed-e az „indirekt” módszerekre. Ezért a Versenytanács álláspontja szerint helyesen járt el a vizsgáló, amikor eljárást indított egy olyan magatartás vizsgálatára, amely – megvalósulása esetén – sértheti a Tpvt. (és az EKSz) rendelkezéseit.

Az érintett piac

- 15) A Tpvt. 14. § (1) bekezdése értelmében az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és a földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni úgy, hogy a megállapodás tárgyát képező árun túlmenően az azt ésszerűen helyettesítő árukat is figyelembe kell venni. Azt, hogy a konkrét megállapodás tárgyát képező árut, mely más áruk képesek ésszerűen helyettesíteni, a felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel kell megítélni (Tpvt. 14. § (2) bekezdés). A Tpvt. 14. § (3) bekezdése szerint földrajzi területnek az a terület tekinthető, melyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételekkel tudja az árut beszerezni.
- 16) A vizsgált magatartással közvetlenül érintett áru
- a kiskereskedelmi lakossági vezetékes távbeszélő hozzáférés (a továbbiakban: hozzáférés); valamint
  - a kiskereskedelmi lakossági vezetékes távbeszélő hívás (a továbbiakban: hívás).
- 17) A 16) pont szerinti két áru szoros összefüggésben áll egymással, mert az Invitel hálózatában (vagy bármely más vezetékes távbeszélő hálózatban) hívást csak a hozzáféréssel együtt lehet igénybe venni.
- 18) A hívás tekintetében a közvetítő-választás a Tpvt. 14. § (2) bekezdése szerinti ésszerű helyettesítő árunak minősül. Ennek a körülménynek azért is jelentősége van, mert az eljárás éppen arra irányul, hogy az Invitel korlátozza-e jogsértő módon ezen „helyettesítő” szolgáltatás igénybevételét.
- 19) A Versenytanács – egyezően a vizsgálóval – úgy ítélte meg, hogy a kábeltelefon szolgáltatás a Tpvt. 14. § (2) bekezdésében foglalt szempontokat (felhasználási cél,

minőség, ár) figyelembevételével ésszerű helyettesítő áruja a vezetékes távbeszélő szolgáltatásnak, a hozzáférés és a hívás tekintetében is.

- 20) A Versenytanács kialakult gyakorlata szerint a hozzáférés és hívás szolgáltatás esetében is a Tptv. 14. § (3) bekezdése szerinti földrajzi piacnak egyaránt a lakossági vezetékes távbeszélő szolgáltató (adott esetben: az Invitel) szolgáltatási területe minősül.
- 21) A vizsgált magatartás közvetetten érinti a közvetítő-választás nagykereskedelmi piacát is. Sőt: az eljárás célja éppen az, hogy az Invitel jogsértő módon akadályozta-e a közvetítő-választást nyújtó vállalkozások ezen piacra történő belépését (piacon maradását). A közvetítő-választásnak – az azt nyújtó vállalkozások szempontjából nézve – a Tptv. 14. § (2) bekezdése szerinti ésszerű helyettesítő áruja nem volt azonosítható. Az azzal kapcsolatos földrajzi piacnak két lehetséges megközelítése képzelhető el, nevezetesen, hogy az
- a) megegyezik az Invitel szolgáltatási területével; illetve
  - b) kiterjed Magyarország egész területére, mert a közvetítő-választás szolgáltatást nyújtó vállalkozások azt nem csak az Inviteltől, hanem (nem számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett) valamennyi magyarországi vezetékes távbeszélő szolgáltatást nyújtó vállalkozástól beszerezhetik.
- 22) Ez utóbbi kérdés eldöntését azonban a Versenytanács (bizonyított visszaélés szerű magatartás hiányában) szükségtelennek ítélte. Ugyanezen okból a Versenytanács a jelen eljárásban nem látta szükségesnek felülvizsgálni eddigi gyakorlatát, mely szerint a mobil távbeszélő szolgáltatás a hívás és a hozzáférés szempontjából ésszerű helyettesítő áruja a vezetékes távbeszélő szolgáltatásnak.

A gazdasági erőfölény

- 23) A Tptv. 22. § értelmében gazdasági erőfölényben van az érintett piacon (Tptv. 14. §) az, aki gazdasági tevékenységét a piac többi résztvevőjétől nagymértékben függetlenül folytathatja, anélkül, hogy piaci magatartásának meghatározásakor érdemben tekintettel kellene lennie versenytársainak, szállítóinak, vevőinek és más üzletfeleinek vele kapcsolatos piaci magatartására. A Tptv. 22. § (2) bekezdése szerint a gazdasági erőfölény megítéléséhez vizsgálni kell – egyebek mellett – az érintett piacra való

belépés feltételeit, a vállalkozás vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetét, továbbá az érintett piac szerkezetét és a piaci részesedések arányát.

- 24) A Versenytanács álláspontja szerint az eljárás tárgyával összefüggésben annak van meghatározó jelentősége, hogy az Invitel a hozzáférés tekintetében gazdasági erőfölényben van-e. Ha ugyanis a hozzáférés esetében a gazdasági erőfölényes helyzet nem állapítható meg, akkor (miután a hozzáféréssel szükségszerűen együttjár a hívás lehetősége) gyakorlatilag kizárható lenne, hogy az Invitel gazdasági erőfölényben van a hívás tekintetében. A nagykereskedelmi közvetítő-választás tekintetében pedig a versenytársak kizárására (visszaszorítására) irányuló „indirekt”, a versenytársak szolgáltatását az 5) pont szerint nem igénybevevő előfizetők számára kedvezményt biztosító magatartás gazdasági ésszerűségét nyilvánvalóan megkérdőjelezi, ha az Invitelnek a hívás tekintetében nem csak a ki(vissza)szorítani szándékolt versenytársak várható reakcióival kellene számolnia.
- 25) A kábeltelefon szolgáltatás az előzőekben (lásd 18. pont) kifejtettek szerint ésszerű helyettesítő áruja az Invitel hozzáférési szolgáltatásának. A kérdés ezért az, hogy az Invitel előfizetői milyen arányban képesek igénybe venni a kábeltelefon szolgáltatást. A Versenytanács kialakult gyakorlata szerint ugyanis (ha a vállalkozás egységes ár- és üzleti feltételeket alkalmaz valamennyi fogyasztó felé) a fogyasztók nagyobb hányadának választási (reagálási) lehetőségei alapján ítéltető meg a vállalkozás piaci helyzete.
- 26) Az adott esetben 2005. szeptemberétől az Invitel előfizetői többségének már lehetősége volt a kábeltelefon szolgáltatás igénybevételére (lásd 9. pont), ezért legkésőbb ezen időponttól az Invitel gazdasági erőfölényes helyzete a hozzáférés, és ebből adódóan (a 24. pontban foglaltak alapján) a hívás és a nagykereskedelmi közvetítő-választás piacán sem állapítható meg.
- 27) Az eljárás tárgyát képező esetleges versenyt korlátozó visszaélés szempontjából nézve nem zárható ki az sem, hogy az Invitel gazdasági erőfölényes helyzete már korábban megszűnt, mert – figyelembevételével, hogy szolgáltatási területén a három legnagyobb kábeltelevíziós vállalkozás van jelen – tudtában kellett lennie annak (és így tekintettel kellett lennie arra), hogy szolgáltatási területén fokozatosan bővül a kábeltelefon szolgáltatáshoz való hozzáférés lehetősége. Az adott eljárás tárgyát is képező versenyt

korlátozó visszaélések esetén a fenti körülménynek meghatározó jelentősége lehet azért is, mert azok – szemben az adott időpontban fennálló lehetőséget kihasználásán alapuló kizsákmányoló visszaélésekkel – a hosszabb távon elérhető előnyökre építő (stratégiai) megfontolásokon alapulnak. Különösen igaz ez, ha a versenykorlátozás – mint a jelen esetben – a fogyasztóknak adott kedvezményekre (árengedményre) épít. Ezek ugyanis rövidtávon csökkentik a bevételeket, és csak a versenykorlátozás sikere esetén lehetővé váló forgalom- és/vagy árnövelés révén válhatnak hosszabb távon kifizetődővé. Erre viszont a kábeltelefon szolgáltatás igénybevétele lehetőségének 2005. év áprilisában várható (és ténylegesen be is következett) növekedése mellett ésszerűen nem lehetett építeni, mert számolni kellett azzal, hogy a kedvezményeket ellensúlyozó későbbi áremelést a kábeltelefon szolgáltatás versenye érdemben korlátozza. Mindennek részletes elemzését azonban a Versenytanács a 22) pontban foglaltak alapján szintén szükségtelennek ítélte.

A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés vizsgálata

- 28) A Versenytanács előjáróban szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a vizsgálói indítványnak az előfizetőknek okozott hátrányra vonatkozó megállapítását (11.bb. pont) nem osztja. Álláspontja szerint ugyanis, ha a vállalkozás egy további áruválasztékot kínál az addig nyújtottakhoz képest, az a fogyasztó szempontjából nem minősülhet visszaélésszerűnek (esetlegesen a Tpvt. III. fejezetének rendelkezéseibe ütközhet, ha az egyes választékok közötti választást tisztességtelenül befolyásolja, ami azonban nem tárgya a jelen eljárásnak).
- 29) Az előzőekre tekintettel a Versenytanács az Invitelnek az eljárás tárgyát képező magatartását a közvetítő-választást nyújtó vállalkozások szempontjából vizsgálta. Nevezetesen, hogy az Invitel a „008” díjcsomag feltételeivel – azon időszakban (2005. április-augusztus), amikor gazdasági erőfölényes helyzete nem zárható ki egyértelműen – megsértette-e a Tpvt. 21. §:
- i) pontját, mely szerint tilos a piacralépést indokolatlanul akadályozni; illetve
  - j) pontját, mely szerint tilos a versenytárs számára indokolatlanul hátrányos piaci helyzetet teremteni.
- 30) A fenti rendelkezések alkalmazásával összefüggésben a Versenytanács az alábbiakat tartja irányadónak.

- a) A Tpvt. 21. § i) pontja szerinti piacralépés akadályozás nem csak akkor valósul meg, ha a magatartás a piacralépést megakadályozza, hanem akkor is, ha azt érdemben nehezíti; továbbá a Tpvt. 21. § j) pontja megsértésének nem feltétele, hogy a hátrányos helyzetet teremtő magatartás következtében a versenytárs kiszoruljon az adott piacról, elégséges, ha piaci jelenléte érezhetően csökken (vagy nem növekszik olyan mértékben, mint az adott magatartás hiányában).
- b) Másrészt viszont a versenytárs számára kedvezőtlen magatartások a gazdasági verseny szükségszerű velejárói. Ezért a Tpvt. 21. § i) és j) pontjának tényállási eleme az „indokolatlanság”.
- ba) A versenyt direkt módon korlátozó eszközök esetében az azt alkalmazó vállalkozást terheli azok (pl. műszaki) indokoltságának bizonyítása.
- bb) Az árak csökkentése, vagy más olyan indirekt eszközök alkalmazása, amelyekkel a vállalkozás (mint a vizsgált esetben) a fogyasztóknak nyújtott előnyök révén válhat képessé versenytársaitól piaci részesedést szerezni, nem feltétlenül versenyt korlátozó hatásúak. Éppen ellenkezőleg: azok akár az egészséges gazdasági verseny megnyilvánulási formái is lehetnek. Ezért önmagában nem jelenti a verseny csökkenését, ha az adott érintett piacon legnagyobb részesedéssel rendelkező vállalkozás a fogyasztók számára előnyt biztosító magatartása révén növeli részesedését, vagy (mint jelen esetben) részesedése nem csökken olyan mértékben, mint a magatartás hiányában esetlegesen csökkent volna. A verseny csökkenése csak akkor állapítható meg, ha a magatartás alkalmas a piac lezárására, de legalábbis reálisan számolni lehet azzal, hogy a vállalkozás tartósan – a magatartás (a fogyasztóknak biztosított előny) megszüntetését követően is – képes fenntartani a magatartás révén megszerzett (megtartott) piaci részesedést. Az előzőekből az is következik, hogy az indokolatlanság megítélésére más mérce nem jöhet szóba, mint a magatartásnak a gazdasági verseny szintjére gyakorolt hatása: ha annak következtében a fogyasztók érdekeit szolgáló gazdasági verseny tartós csökkenése valószínűsíthető, akkor a magatartás indokolatlannak minősül, melynek bizonyítása azonban a Gazdasági Versenyhivatalt terheli.

- 31) Az Invitel szolgáltatási területén közvetítő-választás szolgáltatást nyújtó (nyújtani tervező) vállalkozások számára kétségtelenül hátrányos, ha az Invitel (vagy saját területen bármely helyhez kötött telefonszolgáltatást nyújtó vállalkozás) olyan üzleti módszereket alkalmaz, amelyek ellenérdekeltté tehetik az előfizetőket a közvetítő-választás igénybevételeiben. Annak, hogy a „008” díjcsomag esetében a közvetítő-választástól való tartózkodás esetén az előfizetőnek a következő hat hónapra is jár a kedvezmény, kétségtelenül lehet ilyen hatása, és a rendelkezésre álló adatok alapján nem zárható ki, hogy volt is (az Invitel előfizetői jelentős számban tértek át a „008” díjcsomagra, és körükben az átlagosnál lényegesen alacsonyabb a közvetítő-választás igénybevétele).
- 32) Az előzőekre tekintettel a vizsgált magatartással összefüggésben a Tpv. 21. § i) és j) pontja megsértésének a 30.a. pont szerinti feltételei fennállnak. Miután az Invitel direkt módon nem korlátozta előfizetőit a közvetítő-választás használatában (azt valamennyi díjcsomagjában lehetővé tette), a Versenytanács a 30.bb. pontban részletezettek alapján vizsgálta a magatartásnak a versenyre gyakorolt lehetséges hatásait. Ennek kapcsán a Versenytanács több olyan körülményt azonosított, melyek külön-külön is (de együttesen mindenképpen) inkább azt valószínűsítik, hogy az Invitel a „008” díjcsomagja a hívás piacán nem járt a verseny intenzitásának érezhető csökkenésével.
- a) A közvetítő-választástól való tartózkodásért járó előny csak látszólag volt jelentős (4700 helyett 3200 forintos havi előfizetési díj), mert – miként arra a vizsgálói indítvány is utal (lásd 11.bb. pont) – az előfizetők számára kedvezőbb lett volna, ha az Alaphang díjcsomagot választják, és valamennyi híváshoz a Tele2 hívás szolgáltatását veszik igénybe. Nem lényegtelen körülmény az sem, hogy az alacsonyabb havi díj az első hat hónapra akkor is megillette az előfizetőt, ha az adott időszakban végül is használt közvetítő-választást.
  - b) A „008” díjcsomag 2005. áprilisi bevezetése és az Invitel gazdasági erőfölényes helyzetének egyértelmű megszűnése közötti időszak (öt hónap) viszonylag rövid volt, és már ezen időszakban képes volt a Tele2 az Invitel piacára belépni a közvetítő-választás nyújtásával.
  - c) Az Invitel a magyarországi helyhez kötött telefon előfizetők mindössze 10 százalékának nyújtja szolgáltatását, mire tekintettel a közvetítő-választási szolgáltatás országos elterjedését magatartása semmiképpen sem

akadályozhatta, ami az Invitel szolgáltatási területén is verseny-nyomást biztosított.

A döntés

- 33) Mindezek alapján a Versenytanács nem látta bizonyítottnak a Tpv. 21. §-ának az Invitel általi megsértését, és a további bizonyítást sem látta szükségesnek, figyelembevéve azt is, hogy az Invitel a „008” díjcsomag értékesítését már megszüntette (illetve gazdasági erőfölény hiányában annak megszüntetésére a Tpv. alapján jelenleg már nem is lenne kötelezhető). Ezért a Versenytanács a Tpv. – jelen eljárásban alkalmazandó, 2005. november 1-je előtt hatályos – 72. § (1) bekezdés a) pont első fordulata („az eljárást megszünteti, ha nem látja indokoltnak annak folytatását”) alapján a „008” díjcsomag tekintetében a Tpv. alapján indított eljárást megszüntette.
- 34) A „Komfort” díjcsomag 2006. január 1-jei bevezetésének időpontjában, illetve alkalmazásának időszakában az Invitel gazdasági erőfölényes helyzete nem volt megállapítható, ezért ebben a tekintetben a Versenytanács a Tpv. 72. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján, törvénysértés hiányában szüntette meg az eljárást, annak Tpv. alapján indított részében.
- 35) Szintén megszüntette az eljárást a Versenytanács az EKSz. tekintetében, kialakult gyakorlata (Vj–84/2005.) szerint ugyanis a Magyarország területének is csak csekély hányadán tevékenykedő helyhez kötött telefonszolgáltatók (mint az Invitel) magatartása esetében nem állapítható meg a tagállamok közötti kereskedelem érintettsége.

V.

Eljárási kérdések

- 36) A Versenytanács a Tpv-t módosító 2005. évi LXVIII. törvény rendelkezései alapján a jelen – 2005. november 1-je előtt indult eljárásban – a Tpv-t. 2005. november 1-je előtt hatályos rendelkezéseit alkalmazta.
- 37) Az Invitel kérte a tárgyalás mellőzését, ezért a Versenytanács határozatát a Tpv-t. 74. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.
- 38) Az Invitelt megillető jogorvoslati jog a Tpv-t. 83. § (1)-(2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2006. december 21.